

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 13 maja 2020 r.

w sprawie E-4/19

Campbell

przeciwko

rządowi Norwegii, reprezentowanemu przez Apelacyjny Urząd Imigracyjny (Utlendingsnemnda – UNE)

(Swobodny przepływ pracowników – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo pobytu – Prawa pochodne obywateli państw trzecich)

(2020/C 283/03)

W sprawie E-4/19 Campbell przeciwko rządowi Norwegii, reprezentowanemu przez Apelacyjny Urząd Imigracyjny (*Utlendingsnemnda – UNE*) – WNIOSEK skierowany do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, złożony przez Sąd Najwyższy Norwegii (*Norges Høyesterett*), dotyczący wykładni dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, a w szczególności art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 tej dyrektywy, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson (prezes) oraz sędziowie: Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Bernd Hammermann wydał w dniu 13 maja 2020 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. W przypadku gdy obywatel państwa EOG korzysta z prawa na podstawie art. 28 Porozumienia EOG jako pracownik i rzeczywiście osiedla się w innym państwie EOG, co tworzy lub umacnia życie rodzinne, efektywne wykonywanie tego prawa wymaga, by życie rodzinne, które ów obywatel prowadził, mogło toczyć się dalej po jego powrocie do państwa pochodzenia na terenie EOG.

W odniesieniu do obywatela EOG, który nie prowadził działalności zarobkowej, art. 7 ust. 1 lit. b) i ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE mają zastosowanie do sytuacji, w której obywatel EOG, który nie prowadził działalności zarobkowej, powraca do państwa pochodzenia na terenie EOG wraz z członkiem rodziny, takim jak małżonek, będącym obywatelem państwa trzeciego.

2. Każdy okres, podczas którego obywatel EOG przebywa na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 w państwie EOG innym niż państwo pochodzenia, przy spełnieniu warunków określonych w tych przepisach, i podczas którego obywatel ten rozpoczął lub umocnił życie rodzinne z obywatelem państwa trzeciego, tworzy pochodne prawo pobytu dla obywatela państwa trzeciego po powrocie obywatela EOG do państwa pochodzenia na terenie EOG. Pojęcie miejsca zamieszkania należy interpretować w ten sposób, że, w granicach rozsądku, dozwolone są okresy nieobecności związanej (lub nie) z pracą, które z uwagi na czas trwania nie pozostają w sprzeczności z rzeczywistym miejscem zamieszkania. Nie narusza to art. 35 dyrektywy 2004/38/WE. Niemniej fakt, że obywatel EOG świadomie stawia się w sytuacji, w której przysługuje mu prawo pobytu w innym państwie EOG, nie stanowi sam w sobie wystarczającej podstawy do domniemania nadużycia.